

mu internancu Mihajloviču. Ta dva pa sta z denarjem pobegnili. Na nekem samotnem kraju napadel je Rus nakrat Srba, ga ubil s sekuro in oropal. Šele po daljšem zasledovanju se je morilca v Debreczinu našlo in zaprlo.

Poljedelske črnovojne oprostitev. Pri poljedelskem ministerstvu traja še vedno naval poljedelskih oprostilnih prošnji. Po naročilu vlade se občinstvo še enkrat opozarja, da so prošnje za črnovojno oprostitev za žetev čisto brez pomena, ker jih prizadeta ministerstva radi ogromnega števila na noben način ne morejo pravočasno presoditi in o njih odločiti. To velja seveda tudi za tiste, ki morda že dolgo čakajo na rešitev take svoje prošnje. Ljudje, naj so že vložili tako prošnjo, ali jo pa še mislijo, naj rajše prosijo za žetven dopust in v prošnji povedo, koliko ga rabijo. Prošnje za dopust je pošiljati po pošti na poveljstvo tistega vojaškega oddelka, kjer dotičnik služi. Popreje jih je dati glede resničnosti po županstvu uradno potrditi. Vojaški oddelki so dobili ukaz, naj take prošnje kolikor je mogoče uslišijo.

Hrana in delavni čas vojnih vjetnikov pri poljedelskih obratih. C. kr. urad za ljudsko prehrano dobiva pritožbe, češ, da se vojnim vjetnikom, zaposlenim pri poljedelstvu, glede hrane bolje godi kakor drugim navadnim delavcem. Tudi delajo prvi samo do šestih, domači delavci pa do trdne noči. Tozadevne določbe, katerih se je držati pod vsakim pogojem in katerih prestopke je ostro kaznovati, se glase: 1. Prehrana vojnih vjetnikov pri poljedelskih obratih: Delavske oddelke, zaposlene pri poljedelstvu, torej vjetnike in delavno moštvo, je v vsakem oziru prehranjevati tako kakor domače poljedelske delavce; vsekakor mora biti ta hrana zadostna in zdrava. Vojnim vjetnikom se ne sme dajati večjih porcij kakor domačim delavcem. Pri tem pa je samo ob sebi umevno, da so domači delavci zadostno prehranjevani. 2. Delavni čas vojnih vjetnikov pri poljedelskih obratih. Redoma velja delavni čas za vojne vjetnike v poljedel. in gozdar. kakor za navadne delavce. Drugi zajutrk je primeren le tedaj, če se je delo začelo pred 6. uro jutraj; povečerek pa takrat, če se dela preko 6. ure zvečer. Ob nedeljah je delo dovoljeno samo za spravljanje žetve, neodložljiva poljska dela ter izkladanje tovorov, toda samo tedaj, če je to neizogibno potrebno. Vojnim vjetnikom mohamedanske vere naj je petek prost dan, kakor za kristjane nedelja; potem pa morajo delati ob nedeljah. Pot na delo in z dela je všteti med delavni čas.

O plačilu za mlenje žita v kmetskih mlinih je izišla vladna naredba: Za kmetske mline, to je za mline, ki za plačilo meljejo od žitnih pridelovalcev prinešeno lastno žito, se določa plačilo za mlenje za meterski stot tako: za mlenje pšenice, rži, ječmena, ajde, koruze, prosa, ovsu in mešanega žita 5 K; za izdelavo ješprenja 8 K; za izdelavo kaše 4 K 50 v.; za drobljenje ovsu in koruze ter za mlenje zadnjega žita za krmo 3 K. Mlinarjevo plačilo se mora dajati brez izjeme samo v denarju; mlinarja plačevati z merico, to je z žitom, moko ali z otrobini, je prepovedano. Izmlati se mora: a) pšenica na najmanj 90% enotne moke in največ 7% otrobov (štete kali in druge odpadke), pri zaprašanju največ 3%; b) rž na najmanj 90% enotne moke in največ 7% otrobov (vštete kali in druge odpadke), pri zaprašanju največ 3%. Da se izmletje pravilno viši, je odgovoren voditelj mlinškega podjetja. Prestopki tega ukaza se kaznujejo.

Sovražni pristan v plamenih. K.-B. Drouthheim, 17. julija. Včeraj ponoči je v tukajšnjem angleško-ruskem transitnem skladišču izbruhnil ogenj, ki se je hitro razširil in je vpepelil tudi colninsko poslopje. Škoda znaša več milijonov kron.

Zakaj je bila Bukovina izgubljena? „Prager Tagblatt“ imel je v parlamentnem poročilu sledečo vest: „Poslanec Grigorovič naznanil je m. dr., da so zamogli Rusi v Bukovino le zaradi tega vdreti, ker so tam stoječe honvedske čete deloma orožje odložile, deloma

se pasivno zadržale, to pa z vtemeljitvijo, da se nečóje za tujo zemljo boriti. Kot pričó za to trditev, ki je povzročila seveda veliko presenečenje, imenoval je obersta Fischeherja. — Radovedni smo, če bode oblast to zadevo v državni zbornici pojasnila.

Bivši car. V Kopenhagenu so razširjene vesti o zopetnem begu bivšega ruskega carja, ki je baje s pomočjo njemu udanih oficirjev v avtomobilu pobegnil. Nahaja in skriva se zdaj na Finskem. (Vest se ni uradno potrjena).

Judovska država v Palestini. Amerikanski predsednik Wilson je baje za študije palestinskega problema uresničil posebno komisijo, ki namerava neodvisno judovsko državo uresničiti. — Ta ideja nam je jako simpatična. V prvi vrsti bi bilo treba, da bi se naše judovske vojne liferante in krvose tja odposlalo. Ljudstvo bi pri slovesu reklo: Jehovah jih blagoslovi, samo da smo se jih mi resili...

Popačena milost. Mladi naš cesar imel je izredno milost, da je na naravnost velikodušni način ogromnemu številu veleizdajalcev in drugih političnih zločincev kazen odpustil in jim celo vse državljanske pravice nazaj podelil. Taka velikodušnost v državah naših sovražnikov ni mogoča. Angleška vlada je n. p. pustila hladnokrvno idealnega voditelja Ircev obesiti, čeprav razmeroma niti polovice tega ni storil, kakor nekateri zdaj pomiloščenim avstrijskim veleizdajalcem, ki imajo tisoče življenj najhrabrejših naših vojakov na vesti. Žal da milost našega mladega cesarja ni padla na plodovita tla. Gotovo časopisje, ki je pred vojno praznovalo bratovske orgije s Rusi in Rusi, dela zdaj tako, kakor da bi bila s cesarjevo odločbo razsodba razveljavljena. To je vsekakor napačno in krivično, da ne rečemo lažljivo. Naši veleizdajalci so bili pred sodiščem obsojeni in cesar jim je zdaj le kazen odpustil. Upalo se je, da bodo ti pomiloščenim ljudje in njih strankarski pristaši to izprevideli, — ali nasprotno skuša gotovo časopisje zdaj zamorca prati ter navadne veleizdajalce v nedolžna jagnjeta spremeniti. To je po našem mnenju blasfemija, sramotenje cesarjeve milosti. Koroški poslanec Grafenauer na primer, ki je v času vojne hvalil nam sovražno Rusijo, ki je poštenim koroškim dekletam priporočal, da naj se vlačijo z ruskimi vojnimi vjetniki, — ta Grafenauer naj bode zdaj nekaka nedolžna žrtev avstrijske justice in ne manjka dosti, da bi vseslovansko časopisje zahtevalo zanj zlato medaljo. Dr. Kramar, katerega agitacija je tisočem naših vojakov življenje vzela, postal je nakrat češki in slovanski „mučenik“, čeprav je bil na smrt obsojen. Take zvijače so, kakor rečeno, pravo sramotenje velikodušne milosti našega cesarja. Take zvijače so pa tudi nekako podpihovanje, da naj se i znanprej Kramarjeve in Grafenauerjeve nazore razširja. In zato postaja pisava izvestnejša panslavističnega časopisja nevarna ter Avstriji škodljiva. Slovensko ljudstvo z obsojenimi in pomiloščenimi veleizdajalci nima in noče imeti ničesar skupnega. Kajti slovensko ljudstvo je v srcu avstrijsko, cesarju in domovini vdano!

Iz vojne.

Prinašamo sliko, ki nam kaže nemškega najznamenitejšega vojskovodje generalfeldmaršala v. Hindenburga, ko gre ravno na obisk generala artiljerije v. Gallwitza.

Zahtevajte

povsod

„Štajerca“

Zadnji telegrami.

Nadaljni uspehi v Galiciji.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 18. julija. Uradno se danes razglša.

Južno od Kalusza razširile so hrvatske armadne čete in aavarski bataljoni v napadu svoj predvčerajšnjem priborjen uspeh z zavzetjem neke visočine pri Nowici. Vzhodno od Kalusza se je izčiščen levega brega Lomnice dokončalo.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 18. julija (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Ruprechta. Artiljerijski bataljoni v Flandriji močnejši. Med Hollebek in Wanetonom so bili angleški poizvedovalni sunki v bližinskem boju odbiti. Pri nastopu teme napadli so Angleži severno cesto Arras-Cambrai; bili so nazaj vrženi. Danes jutraj bil je en angleški bataljon pri Fresnoyu z ognjem prepočen. — Armada nemškega prestolonaslednika. Na levem bregu Maase se je čez dan borilo. Po trurnem najmočnejšem učinku napadli so Francozi v 5 kilometrov širokosti od gozda Avecourt pa do zapadno od Toter Manna. V južno-vzhodnem kotu gozda Malaucourt in na obeh straneh ceste Malaucourt-Esnes vdrl so po ljutem boju v od nas pred kratkim zavzete järke; v ostalem so bili nazaj vrženi. Zvečer je skušal sovražnik novim navalom svoj dobiček razširiti. Ta napad se je z velikimi izgubami brez uspeha razbil.

Vzhodno bojišče. Fronta pri Leopolda. Povišano bojno delovanje. Vlado je pri Rigi ter južno od Dünaburga in Smorgona. V vzhodni Galiciji bil je ogenj pri Brzezany močan. V prednjem ozemlju Karpat vzele so v skupnem napadu bavarske in hrvatske čete od Rusov ljuto branjene visočine vzhodno od Nowice in zavrnile v doseženih postojankah ruske napade. Tudi na drugih krajih črte Lomnice bili so Rusi v krajevnih bojih nazaj potisnjeni. — Na fronti nadvojvode Jožef in Mackensena polagoma oživljenje njenega delovanja zlasti na obeh straneh doline Susita in ob Putni ter Seretu.

Prvi generalkvartirni mojster

Ludendorff.

Podmorski čolni prinesli bodo je mir.

W.-B. Berlin, 18. julija. Kakor čujemo, izrazil je pri pogovorih, ki so se vršili med nemškimi najvišjim armadnim vodstvom in članom državnega zbora, generall. Ludendorff m. dr. sledeče: Pri najvišjemu armadnemu vodstvu je bila za vodstvo vojne s podmorskimi čolni najprej želja merodajna, za deti sovražno vojno gospodarstvo, zlasti izde-

General-Feldmarschall von Hindenburg zum Besuch bei General d. Art. von Gallwitz.